

Pedofili aktivisme i den norske diskurs. Innholdsanalyse av 118 bloggposter

Dag Fallet, september 2014.

Sammendrag: Dette er en innholdsanalyse av 118 artikler fra en blogg som er sterkt profilert av norsk media. Gjennomgangstema i bloggpostene er forskjellige aspekter tilknyttet barn og ungdoms seksualitet, pedofili og seksuelle overgrep mot barn. Det er i hovedsak benyttet en forskningsmodell bygd på Sykes og Mastas teori om nøytraliseringsteknikker hos kriminelle, som er satt i sammenheng med tidligere forskningslitteratur på området for å analysere om de 118 artiklene har innhold som kan fremme kriminelle handlinger. Nøytraliseringsteknikker benyttet i den norske bloggen ble funnet å stå i samsvar med hva som finnes av teknikkene hos organisasjoner eller nettsteder som promoterer og formidler informasjon til støtte for seksuelle relasjoner mellom voksne og barn. Nøytraliseringsteknikkene ble funnet å være konsistent gjennom de 8 årene bloggpostene spenner over, noe som medfører en farlig normativ referanse for de som har tanker om å seksuelt misbruke barn.

“The basic tool for the manipulation of reality is the manipulation of words. If you can control the meaning of words, you can control the people who must use the words.” Phillip K. Dick

Innholdsfortegnelse

Innledning

Begrepsavklaring

Problemstilling

Tidligere litteratur og metodevalg

Kodingsenheter

Analyse av innhold

Fordømmelse av fordømmeren

Benektelse av skade

Benektelse av skade - flytte skyldgrunnlaget

Appell til høyere lojalitet

Benektelse av ansvar - samtykke

Normalisering

Knapt lovlig

Semantisk manipulasjon

Besittelse og legalisering av overgrepbilder

Nedvurdering av omfang av overgrepbilder

Bøker og deling av pro-pedofile nettsted

Konklusjon – avsluttende kommentar

Litteraturliste

Referanser - Saksynt

Innledning

I 1989 gikk Mary de Young gjennom litteraturen utgitt av pedofile organisasjoner for offentlig formidling, og hun fant de har mange fellesnevner i hvordan de forsøker å påvirke sitt publikum. Stille spørsmålsteget ved antagelsen av skade hos barnet, fremme ideen om at barn kan samtykke til sex med voksne, fremme «objektiv» forskning, avgradering av pedofili som psykisk sykdom og innføring av verdinøytral terminologi var noen av strategiene hun fant ble benyttet for å fremme målet om offentlig aksept av pedofili. De Young er professor i sosiologi og har mer enn 35 fagfelleverderte artikler bak seg hvor mange av de omhandler seksuelt misbruk av barn.

Den multinasjonale utbredelsen av nettsteder som driver med påvirkningsarbeid for pedofili er i kraftig fremvekst og står i samsvar med den globale utbredelsen av nettbaserte samfunn som eksisterer for handel med overgrepssbilder (D'Ovidio et al., 2009). Pedofile er en avvikende gruppering i samfunnet, og siden konfrontering av sosial stigma er en av de mest betydelige utfordringer for avvikende grupperinger er det nødvendig for dem å nøye administrere inntrykket de formidler til samfunnet (O'Halloran & Quayle, 2010).

Det har tidligere vært utført flere studier på nettsteder som utelukkende driver med pedofili aktivisme, men ingen har spesifikt sett på steder hvor aktivismen er en del av et mangfoldig innhold som nettsiden tilbyr. Denne innholdsanalysen vil undersøke en blogg hvor lesere som ikke bevist søker et pro-pedofilt nettsted kan bli eksponert for den type aktivisme.

Begrepsavklaring

De diagnostiske kriteriene for pedofili er at personen er over 16 år og fantasierer om, eller har seksuelle lyster mot pre-pubertale barn i en periode på minst 6 måneder (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, 4). Å være pedofil betyr ikke at personen nødvendigvis er en seksuell overgriper, og det finnes seksuelle overgripere av barn som ikke har det som en langvarig fantasi. Imidlertid så viser Hall og Hall (2007) studien for Mayo Clinic at anslagsvis 88% av overgripere og 95% av overgrep mot barn (en person, flere handlinger) er begått av personer som nå eller i fremtiden vil møte de diagnostiske kriterier for pedofili. Pedofile overgripere utfører i følge Abel og Harlow (2010) ti ganger flere overgrep enn ikke-pedofile

overgripere. Denne undersøkelsen vil benytte seg av ordet «overgriper» som betegnelse på seksuelle overgripere av barn.

Dokumentasjon på seksuelt misbruk av barn i form av bilder, filmer og tegninger blir ofte kalt barneporno. Det er et ord som kan skape legitimitet om at det var en samtykkende handling som ble dokumentert. Taylor og Quayle (2003) mener at «bilder av seksuelt misbruk» er et mer dekkende uttrykk enn barneporno da det medfører at det holdes langt unna noe som er akseptabelt. Det vil her bli brukt ordet «overgrepbilder» som er samme begrep som Kripos benytter.

I faglitteraturen blir det å fremme pedofiles sak gjerne kalt «adult-child advocacy» eller «pro-pedophilia». Ordet «pro» betyr i denne sammenhengen å jobbe eller argumentere for pedofiles synspunkter, og uttrykket «pro-pedofil» vil her bli benyttet for personer, nettsteder eller organisasjoner som driver med den type aktivisme. Å kalle en blogg eller nettsted for pro-pedofilt er ikke synonymt med at personer bak nødvendigvis er pedofile.

Omtale av den norske bloggen som heter *Saksynt*, gjelder kun de 118 bloggposter som her er gjennomgått og har ingen relevans til bloggens øvrige innhold som spenner over et vidt spekter av tema. Bloggpostene hos Saksynt er skrevet av Gunnar Roland Tjomlid, og publisert av Nettavisen som har valgt bloggen som en av sine redaksjonelt fremhevede (Nettavisen, 2014).

Problemstilling

Internett kan være et gunstig sted for læringsprosessen forbundet med kriminalitet. Brukere kan komme over innhold som gir metoder for å utføre bestemte kriminelle handlinger og noen av de kan være teknikker som rasjonaliserer og rettferdiggjør forbrytelser. Seksuelle overgrep av barn er en kriminell handling, og informasjonen som pro-pedofile nettsteder formidler kan medføre at de som ønsker å ha sex med barn gjennom en prosess av rettferdiggjøring vil utføre overgrepet (D'Ovidio et al., 2009).

I Norge er det en blogg ved navn «Saksynt» som blir hevdet å ha en stor andel støttende stoff for pedofiles synspunkter i sine artikler, og bloggen blir kraftig promotert av sin utgiver, media og et livssynsforbund. Hvis Saksynt har innhold som rasjonaliserer pedofiles synspunkter vil det da være en mulighet for at det stoffet kan være kriminelt fremmede. Samtidig finnes faren ved å la den type holdninger bli alminneliggjort gjennom den kraftige eksponeringen bloggen har. Pedofili, barns seksualitet og aspekter tilknyttet det er Saksyns største kategori av tema og lett for bloggens lesere å finne.

Tidligere litteratur og metodevalg

For å undersøke om Saksynt har innhold som kan fremme kriminelle handlinger i form av seksuelle overgrep mot barn, har grunnlaget for denne undersøkelsen blitt hentet fra en nøytraliseringsteori først fremsatt av Sykes og Matza (1957). De oppdaget gjennom sitt arbeide med ungdomskriminalitet teknikker som kriminelle ofte bruker for å overbevise seg selv om at en handling som i utgangspunktet er urimelig likevel er akseptabel. Det er en etisk nøytralisering av egne holdninger som brukes for å rettferdiggjøre en forbrytelse, og Sykes og Matza fant 5 teknikker som var dominerende: Fornektelse av ansvar for forbrytelsen, fornektelse av skade, fornektelse av offer, fordømmelse av fordømmeren og appell til høyere lojalitet.

Sykes og Mastas teori om nøytraliseringsteknikker har ofte blitt benyttet innen studier av pedofili aktivisme. De Young (1988) brukte de som utgangspunkt når hun undersøkte hvordan pro-pedofile organisasjoner forsøker å rettferdiggjøre, normalisere og rasjonalisere sine synspunkter sett i lys av et konsensus som fordømmer voksen-sex med barn. D'Ovidio et al. (2009) som er en innholdsanalyse av 64 pro-pedofile nettsteder, undersøkte ved bruk av Sykes og Matzas nøytraliseringsteknikker om nettstedene og interaksjonen med andre gjennom chat eller kommentarfelt kunne fostre kriminell aktivitet i form av overgrep mot barn. Studien så spesielt på innhold som eksponerer leserne til rasjonaliseringer av overgrep.

De Young (1989) så på hvilke teknikker pro-pedofile organisasjoner bruker for å formidle sine synspunkt til det allmenne publikum. Der ble Scott og Lymans teori om «erklæringer» benyttet som utgangspunkt. Teorien bygger på deres forskning som viser at kriminelle med avvikende natur benytter seg av erklæringer som hovedsaklig inneholder rettferdiggjørelse og unnskyldninger for å få aksept for sine handlinger. Rettferdiggjørelse i denne sammenheng er en formidling som ikke godkjenner det negative aspektet av handlingen. Unnskyldninger er en innrømmelse av at handlingen var feil eller uhensiktsmessig, men og en benektelse av det fulle ansvar (Scott & Lyman, 1968).

Durkin og Bryant (1999) undersøkte innholdet av en støttegruppe for «boy lovers» på USENET, hvor de gjennom Scott og Lymans teori så på hvordan pedofile benyttet seg av erklæringer for å rasjonalisere sine handlinger. Deres funn var i samsvar med tidligere forskning på overgripere av barn og seksualforbrytere, at de ofte benytter seg av fornektelse av skade, fornektelse av offer, appell til høyere lojalitet og fordømmelse av fordømmeren for å rasjonalisere sine forbrytelser. Studien har senere blitt replikert med samme funn av O'Halloran og Quayle (2010). I følge Hamlin (1988) så har involvering i avvikende aktiviteter en negativ konsekvens for personen i form av skyldfølelse. Erklæringer blir derfor brukt for å nøytralisere den følelsen, og som O'Halloran og Quayle (2010) påpeker så er det farligste aspektet at de kan medføre flere avvikende handlinger.

4 av Sykes og Maztas nøytraliseringsteknikker er søkekriterier for innholdsanalysen, og de ble definert etter samme prinsipp som De Young (1989) og D'Ovidio et al. (2009). Ved å benytte samme kodingsenheter som tidligere forskning på området kan det undersøkes om det er samsvar i teknikker som brukes for å fremme et budskap, og på samme tid se om stoffet har elementer som kan føre til seksuelle overgrep mot barn. Hver enkel nøytraliseringsteknikk er definert som en dikotom variabel med respons ja eller nei.

Bloggen er analysert som en kvantitativ innholdsanalyse, en vitenskapelig metode hvor styrken blant annet ligger i validitet og mulighet for replikering. Metoden gir anledning til å undersøke om bloggen har spesifikke holdninger og ideer som over tid fremmes, men denne undersøkelsen vil og se på eventuelle andre strømninger som kan komme frem under innsamling av datamateriale. Det vil bli sett på i sammenheng med gjeldene faglitteratur på området. Fra den sosiale interaksjonen i Saksynts kommentarfelt vil det kun bli innhentet og brukt data fra bloggens forfatter, og de vil ha referanse til det året kommentaren er skrevet. Saksynt ble undersøkt i perioden 1–30 juli, 2014.

Kodingsenheter

Teknikker for rettferdiggjørelse		Beskrivelse
1	Fordømmelse av fordømmeren	Dette kjennemerket viser til tilstedeværelsen av innhold som angriper og diskrediterer de som ser på seksuelle relasjoner mellom voksne og barn som galt.
2.	Benektelse av skade	Dette viser til innhold som avviser at skade påføres barn når de blir involvert i seksuell atferd fra voksne. Skyld for skader som oppstår forskyves over til andres reaksjoner som for eksempel barnets foreldre, samfunnets reaksjon og holdninger, rettsystemet og det psykiske helsevern. Det er og bruken av anekdoter fra personer som hevder de ikke ble skadet av å ha sex med en voksen når de var barn.
3.	Appell til høyere lojalitet	Påstanden om at de tjener interessene til et høyere prinsipp, som frigjøringen av barn fra de undertrykkende bånd i samfunnet. Denne variabelen gjelder og innhold som forsøker å knytte pedofili til sosiale bevegelser som ikke kan relateres (f.eks. homofile og sivile interessegrupper).
4.	Benektelse av ansvar	Den begrepsmessige forandringen av barn som offer for seksuell adferd fra voksne til villige partnere. Også referert til som appell til biologiske drifter «Jeg hadde ikke noe valg, det var utenfor min kontroll.»

Analyse av innhold

Fordømmelse av fordømmeren

The function of using a condemnatory justification is straightforward - if the actions of those who condemn paedophilia can be shown to be more exploitative or dangerous than the impact of adult/child sexual contact, antipaedophilia rhetoric can be discounted as irrelevant or hypocritical and the positive self-concept of forum users is preserved. (O'Halloran & Quayle, 2010, s. 77).

Fordømmelse av fordømmeren er den største andelen nøytraliseringsteknikker som ble funnet i Saksynt. Som både Durkin og Bryant (1999) og De Young (1988, 1989) nevner, er det å flytte fokus over til fordømmeren en strategi som blir brukt for å diskreditere motstandere av voksen/barn sex. De viser til at teknikken brukes mot enkeltpersoner eller organisasjoner som jobber mot seksuelt misbruk av barn, eller som fordømmelse av folkeopinionen og den generelle samfunnsmoral. Saksynt har en stor andel av alle disse variabler, og det vises først til hvordan lovverket fordømmes siden voksne menn ikke kan ha sex med 14 åringer:

På hvilken måte er det å ha frivillig sex med en 14 år gammel jente skadelig? Joda, lovverket har bestemt at jenter under 16 er rene og uskyldige og helt uinteresserte i sex. Og hvis noen av dem, gud forby, skulle ha lyst å utforske sin seksualitet, så skal det i det minste være med en jevnaldrende gutt som er totalt uerfaren og sannsynligvis vil gjøre opplevelsen dårlig for henne. (Saksynt, 46)

Å benytte flere nøytraliseringsteknikker på samme tid vil forsterke rasjonaliseringen, og i det neste eksemplet skjer det først en fornektelse av skade ved å hevde det ikke er den seksuelle delen som er skadelig. Det er et argument som går igjen i pro-pedofil litteratur, for eksempel så har Rigel (2000) tilsvarende ord som ofte kan finnes i Saksynt: «*The acts themselves harm no one, the emotional and psychological harm comes from the 'after the fact' interference, counseling, therapy, etc., that attempt to artificially create a 'victim' and a 'perpetrator' where neither exists*» (Rigel, 2000, s. 21). Ved å deretter fordømme samfunnets «*groteske vrangforestilling om barn som uskyldsrene engler*» gir Saksynt et signal om at barn ofte ønsker sex med voksne, og skyldgrunnlaget for at både overgrep og skade skjer flyttes så fra overgriper over til samfunnets holdninger:

Lommemannen har tråkket over mange moralske grenser og har gjennom tvang og

grovt misbruk av barns tillit gjort seg skyldig i såkalte seksuelle overgrep, selv om den seksuelle delen ikke er det relle problemet her. Vårt samfunns sex-paranoia med røtter i bl.a. puritansk kristendom og en grotesk vrangforestilling om barn som uskyldsrene hvite engler, er årsaken til fryktelig mye vondt. I tillegg til at dette påfører ofrene unødvendig skade, så er det etter mitt syn med stor sannsynlighet også roten til at slike handlinger begås i utgangspunktet. Tabufiseringen av seksuelle lyster med tilhørende massiv undertrykt seksualitet gir seg utslag i alt fra voldtekter, homofile selvmord, overgrep mot barn og andre tragedier. (Saksynt, 29)

Organisasjoner som jobber mot sexuell utnyttelse av barn er en stor andel av fordømmelsen:

Kripos og Telenor lyver. Bevisst. Det er fryktelig, fryktelig galt og skadelig. Det undergraver den virkelige kampen mot ekte barneporno. De latterliggjør seg selv og mister gradvis all troverdighet i bekjempelsen av dette alvorlige fenomenet som ekte overgrepsbilder representerer. (Saksynt, 68)

Benektelse av skade

Benektelse av skade er en av de mest brukte nøytraliseringsteknikker som benyttes av seksuelle overgripere før og etter overgrepet. O'Halloran og Quayle (2010) fant at etter fordømmelse av fordømmeren så er benektelse av skade den mest brukte rasjonalisering hos pedofile for å rettferdiggjøre sine handlinger. I Saksynt vil man finne stadige referanser til det samme og i denne kommentaren er det en full benektelse av skade selv ved brutale voldtekter av barn, da skadegrunnlaget flyttes til andre faktorer enn den seksuelle handlingen:

Tar barn som regel skade av å ha sex med en eldre part? Så vidt meg bekjent er ikke dette korrekt. Den eneste virkelig store studien på området (Rind et al), viste nettopp at denne type seksuelle opplevelser hadde svært liten, om noen, negativ innvirkning på barn når de ble eldre. Men her hadde man selvsagt filtrert ut tilfeller av alvorlige overgrep fra noen i nær familie, brutale voldtekter av små barn osv. I disse eksemplene vil skaden kunne være stor, men da er det ikke den seksuelle handling i seg selv som skader, men derimot misbruk av tillit, vold, tvang etc. (Kommentarfelt Saksynt, 53, 2008)

Rind et al. (1998) er hovedstudien som pro-pedofile aktivister referer til, og den har blitt forsøkt brukt i flere rettsaker hvor overgripere støtter seg til den som bevisføring på at barnet ikke tok skade av overgrepet. Studien blir vist til flere ganger i Saksynt som argumentasjon på at barn som hovedregel ikke tar skade av seksuelle overgrep. Dallam (2001), Erickson (2000), Ondersma et al. (2001), Spiegel (2000), Tice et al. (2002) og Whittenburg et al. (2002) er eksempler på hvordan studien er kraftig kritisert, og Halvorsen (2003) viser og til hvordan forfatterne bak den har sympatier og tilknytninger til pedofile miljøer. Som han skriver er det en «*plausibel*

forklaring at det spesielle syn de tre forskerne av Rind-studien har på seksuell omgang med barn har påvirket deres forskningsresultater». Selv om det i hovedsak er kun Rind et al. (1998) som argumenterer for at barn oftest ikke tar skade av seksuelle overgrep fra voksne, hevder Saksynts forfatter at han baserer sitt syn utfra hovedtyngden av forskning:

Jeg sliter også med å akseptere påstanden flere kommentatorer kommer med om at unge jenter som hovedregel opplever sex i ung alder som noe belastende og ødeleggende. Hvor har man dette fra? Det meste av forskning på området sier nettopp det motsatte, altså at barn som har hatt seksuelle erfaringer med eldre partnere ikke tar skade av dette eller opplever det som utpreget negativt. (Kommentarfelt Saksynt, 46, 2008)

Saksynt legger vekt på at Rind et al. (1998) er en metastudie, men Jumper (1995), Neumann et al. (1996) og Paolucci, Genuis og Violato (2001) er alle eksempler på metastudier med motsatt konklusjon. Det hevdes likevel at forskningslitteraturen er klar på dette området:

En mye omtalt studie utført av Rind m.fl. («A meta-analytic examination of assumed properties of child sexual abuse (CSA) using college samples») viste at seksuell kontakt mellom barn og voksne som hovedregel IKKE påfører barn alvorlig skade. Dette er en metastudie som undersøker 59 andre studier, og konklusjonen er meget klar. Mens samfunnet i dag automatisk betrakter seksuell kontakt mellom barn og voksne som negativt, så er dette en falsk konstruksjon og støttes altså ikke av forskningslitteraturen. (Saksynt, 1)

Det finnes enkelte ofre av overgrep som er asymptomatiske og ikke viser negative effekter av overgrepet med en gang (Kendall-Tackett et al., 1993; Mannarino & Cohen, 1986). Det betyr ikke at man kan trekke den lettvinde konklusjonen om at barna ikke ble negativt berørt av misbruket. Flere tolkninger av disse "symptomfrie" ofrene har blitt foreslått. For eksempel, Kuyken (1995) viser til at tiltakene som ble benyttet til å fange opp symptomer i disse tilfellene kanskje ikke var følsomme nok, mens andre har hevdet at asymptomatiske ofre kan være i en tilstand av sjokk eller benektelse. Sjokk/fornektelse hypotesen ga opphav til undersøkelser av "sovende effekter" som har ført til funn av alvorlige følelsesmessige, atferdsmessige og sosiale problemer for noen av disse barna senere i livet (Mannarino et al., 1991; Saunders et al., 1999; Widom, 1999).

En forlengelse av teknikken å fornekte skadeomfang er å hevde det kan ha positive utkom for barnet, noe som både Durkin og Bryant (1999), De Young (1988, 1989) og O'Halloran og Quayle (2010) fant flere eksempler på i sine studier. Det samme kan man finne i Saksynt, og som O'Halloran og Quayle (2010) viser til så fremmer teknikken fornektelse av at pedofili er skadelig:

I den rette kontekst hvor det ikke er tvang, manipulasjon, misbruk av tillit, vold,

påføring av smerte etc, så kan sex mellom et barn og en eldre part være helt ufarlig og kanskje også positivt. Det er mange studier som dokumenterer dette. (Saksynt, 31)

Saksynt har og flere eksempler på anekdoter fra voksne som sier de ikke fikk senskader av å bli seksuelt misbrukt som barn. (Det kan ofte se ut til å være samme person sin historie som blir brukt flere ganger (113)). Bruk av denne type anekdoter er klassisk for organisasjoner som fremmer pedofili (De Young, 1988).

Jeg kjenner personlig ei som nettopp hadde en slik reaksjon. Hun ble misbrukt av sin bestefar da hun var 5-6 år, og opplevde aldri det negativt. Først da hun ble eldre (rundt 14 år) og første gang hørte noen på TV snakke om misbruk og hvor ødeleggende det var, fikk hun negative reaksjoner fordi hun skammet seg over sin egen manglende negative reaksjon som barn, og følte seg unormal. Hun er nå voksen og mener misbruket aldri var negativt for henne, selv om hun ser at det bestefaren gjorde var galt og ikke burde skjedd. (Kommentarfelt Saksynt, 8, 2012)

Benektelse av skade - flytte skyldgrunnlaget

En vanlig teknikk hos pro-pedofile organisasjoner i deres forsøk på å påvirke opinionen, er å flytte skyldgrunnlaget for skader hos barn som har blitt utsatt for overgrep fra voksne (De Young, 1989). Psykologiske problemer hos ofrene blir hevdet å være forårsaket av negative familiære reaksjoner, samfunnets holdninger eller andre utenforliggende årsaker. Dette er noe man vil se flere ganger i Saksynt:

Din egen historie er selvsagt trist, selv om jeg ikke kan unngå å stille spørsmålet med hva som egentlig var det skadelige. Var det den seksuelle handling du ble invitert til, eller skammen omkring det du opplevde. Jeg har vanskelig for å forstå at den seksuelle invitasjon/handling i seg selv kan være så ødeleggende hvis man ser bort fra skammen som man har innebygget allerede fra ung alder, og som bare blir sterkere med alderen. Hvis en slik opplevelse ikke var noe som var så overveldende tabu, så ville nok skadevirkningene også være betydelig mindre, hvis i et hele tatt eksisterende. (Kommentarfelt Saksynt, 53, 2008)

Men jeg kan ikke se logikken i at en isolert sett uskyldig seksuell handling skal kunne påføre skade. Nei, det er den andre delen – tvang, misbruk av tillit og eventuell frihetsberøvelse, som påfører skade. I tillegg kommer da den etterfølgende psykologiske voldtekt fra foreldre, støtteapparat, media og samfunnet generelt. Samfunnets kollektive redsel for seksuelle handlinger hvor barn er involvert er i mine øyne den største årsak til de negative ettervirkninger en slik opplevelse måtte gi. (Jeg ser da selvsagt bort fra rent voldelige handlinger med fysisk ødeleggende og smertefull penetrering og andre grusomheter.) (Saksynt, 30)

Eventuelle negative ettervirkninger av seksuell handling mellom eldre/ynge er i stor grad en effekt av samfunnets fordømmelse av handlingen, ikke handlingen i seg selv.

Ettervirkningene er også i de aller fleste tilfeller ikke-eksisterende eller svært små, og samfunnets kollektive fordømmelse av slike forhold/handlinger er derfor ikke forsvarlig. (Kommentarfelt Saksynt,1, 2007)

Det er utført en mengde studier som har undersøkt sammenhengen mellom seksuelle overgrep og psykiske skader etter å ha kontrollert for sosiale miljøfaktorer som dysfunksjonelle familieforhold og andre miljøfaktorer. De finner fortsatt en stor andel skadevirkninger som blant annet selvmordstanker, økt andel selvmordsforsøk, selvskading, sosial angst, personlighetsforstyrrelser, lav selvfølelse, problemer med intime forhold, adferdsforstyrrelser, økt rusmisbruk, angstlidelser og hyperseksualisert atferd (Boney-McCoy & Finkelhor, 1995; Briere & Elliott, 2003; Brown et al., 1999; Dinwiddie et al., 2000; Fergusson et al., 1996; Fleming et al., 1999; Stein et al., 1988; Nelson et al., 2002; Mullen et al., 1993).

Browne og Finkelhor (1986), Tufts (1984) og Anderson et al. (1981) fant alle en sammenheng mellom hvordan foreldre reagerte når deres barn fortalte dem om overgrep og graden av negative symptomer som oppleves av barnet. Når foreldrene reagerte med manglende medfølelse og forståelse manifesterte det flere adferdsforstyrrelser hos barnet, men de fant ikke at støttende og medfølende respons ble systematisk relatert til bedre justering. Negative reaksjoner syntes å forverre negative symptomer, mens positiv respons ikke nødvendigvis gjorde traumaet bedre (Browne & Finkelhor, 1986). Kendall-Tackett et al. (1993) analyserte 25 studier der påvirkning av mellomliggende variabler ble undersøkt og fant gjennomgående sterke forbindelser mellom overgrep og symptomatologi hos barn. Alt dette argumenterer for traumatiske prosesser som kommer fra de seksuelle overgrep i seg selv, og er uavhengig av en familie-dysfunksjon eller et generelt ødeleggende miljø. I tillegg finnes det en enorm mengde forskning som beskriver de akutte skadene som kommer i form av blant annet kjønnsykdommer, skader i kjønnsorgan og indre organer, depresjon, PTSD, angst, somatoforme lidelser, kompleks PTSD, nevroser og skader på det limbiske system (Mannarino & Cohen, 1986; Briere and Elliott, 1994).

I dette eksemplet vises det til hvordan Saksynt hevder et barn kan samtykke, samfunnets holdninger blir fordømt og skadegrunnlag fra overgrep overføres til blant annet rettsvesenet:

Det skremmer meg også å tenke på den skade samfunnet påfører et barn som av egen fri vilje har valgt å følge sine følelser for en eldre part ved at vi kobler inn psykologer, politi, skole, media og domstol i etterkant av høyst personlig seksuell eksperimentering. Jeg husker selv hvor ødelagt jeg var av å bli sendt til rektor etter å ha brutt skolens reglement en gang da jeg var 12 år gammel. Hvordan må det da føles å måtte snakke med politi, jurister og helsepersonell om det mest private man kan tenke seg? Jeg er ikke et øyeblikk i tvil om at de praktiske etterdønningen av det lovverket vi har skader barn mer enn det beskytter dem. (Saksynt, 47)

Det er mange studier som har sett på effekten av hva den rettslige prosessen

medfører for barnet. Goodman et al. (1992) viste til økte adferdsproblemer i perioden frem til rettssak, men at de forsvant med en gang rettsaken var over. Den største frykten hos barnet i denne perioden var å måtte møte overgriperen ansikt til ansikt i rettsaken. Å la være å vitne mot overgripere som fikk lette straffer ble av Quas et al. (2005) forbundet med dårlig mental helse senere i livet.

Durkin og Bryant (1999) argumenterer for at den stadige fordømmelsen av rettsvesen og psykiske helsearbeidere kan gjøre pedofile mindre mottagelig for behandling, fordi de vil anse seg selv som ofre for en drakoniske heksejakt.

Appell til høyere lojalitet

Appell til høyere lojalitet finnes det eksempler på slik som her hvor den homofile frigjøringen knyttes til pedofiles kamp for de samme rettigheter:

Uansett har pedofile rett på å behandles som mennesker. Husk at det ikke er mer enn 30-40 år siden homofili ble ansett som en psykisk lidelse og noe fryktelig ødeleggende og syndig (noe en del dessverre fortsatt mener). (Saksynt, 1)

Men leser du hva jeg skriver så ser du at jeg faktisk IKKE sammenligner pedofili og homofili noe sted. Jeg stiller spørsmålet om pedofili er en legning, men svarer meg selv at det kanskje ikke er det. Likevel må vi huske at vi er et produkt av vår tid, og hadde vi levd for 100 år siden hadde vi nok sett også på homofili som en sykdom som var både skadelig, gal og kriminell. (Kommentarfelt Saksynt, 1, 2010)

Og, for å kverulere litt: En pedofil handling er kun kriminell fordi vi selv (samfunnet) har sagt at sex med mindreårige er kriminelt. Og vi har selv definert hva som er "mindreårig". Homofili ville og vært en kriminell handling om vi sa at sex mellom to av samme kjønn var kriminelt. Samfunnet definerer selv hva som er lovlig/ulovlig, og i noen land er homofili ansett som kriminelt. (Kommentarfelt Saksynt, 1, 2010)

Benektelse av ansvar - samtykke

Benektelse av ansvar er en variabel vi kan se i blant annet Scott og Lymans analyser av unnskyldninger hos seksuelle avvikere, hvor det blir beskrevet som en appell til biologiske drifter. Som O'Halloran og Quayle (2010) viser til er det et forsøk på ansvarsfraskrivelse som har som mål å minske det personlige ansvaret, «det var utenfor min kontroll.»:

Likevel fordømmer samfunnet i dag også menn som tenner på unge jenter, ofte jenter i alderen 14-17, noe som må anses som det ultimate hykleri. Jeg vil sammenligne det med menn som later som om man i et ekteskap (eller forhold) ikke lenger har noen interesse av andre kvinner. Alle vet at det ikke er sant, men samfunnet prøver fortsatt å holde masken og late som om det er slik det er. Som om vi alle var moralske fyrstårn

med full selvkontroll og fastgrodde skylapper. (1)

Benektelse av ansvar er og den begrepsmessige forandringen av barn som offer for overgrep til villige partnere. At barn kan samtykke til sex med en voksen er en av de fundamentale kognitive forvrenginger pedofile ofte har (Beckett, 1994), og i følge De Young (1988) vil ideen om samtykke være den saken som vil holde pedofili unna en normal samfunnsnorm. Å fremme ideen om at barn kan samtykke blir sett på som en av de viktigste strategier for pro-pedofile organisasjoner (De Young, 1989). En av de store konklusjoner i Rind et al. (1998) var at «samtykkende» barn hadde bedre psykologisk tilpasning, og i oppsummering av studien skriver forfatterne: «*Vi viste at for gutter i ikke-kliniske populasjoner, er villige relasjoner generelt opplevd som positive eller nøytrale og er ikke forbundet med mistilpasning.*» (Rind, Bauserman & Tromovitch, 1999, s. 2185). Det er kontroversielt, men som Dallam et al. (2001) forklarer fantes det ikke noe datagrunnlag hos Rind et al. (1998) som viser samtykke. Saksynt viser ofte til Rind et al. (1998), og i kommentarfeltet kan vi se bloggeren forsvare samtykke-aspektet av studien:

Din kritikk mot studien går på det at barn PER DEFINISJON tvinges, selv om de gir sitt samtykke, fordi de ikke vet hva de gir sitt samtykke til. Rind-studien viste at denne oppfatningen er feil. I studien ble det gjort et skille mellom "simple consent" og "informed consent". Sistnevnte gjelder altså tilfeller hvor barnet vet hva det går til og har en "voksen" forståelse av hva sex innebærer. Førstnevnte bare at de sa "ja" til et forslag om sex (for å si det enkelt). Studien viste at "simple consent" var det avgjørende for hvordan den seksuelle handling ble oppfattet av barnet. De som sa ja, selv om de kanskje ikke va rmodne nok til å forstå hva de ble med på, hadde en mer positiv opplevelse enn de som ikke samtykket. Selv om de altså ikke forstod hva de sa ja til, så var deres (uinformerte) samtykke avgjørende for konsekvensene. Dette strider mot din påstand om at et barn aldri kan vite hva sex innebærer og at et samtykke derfor er totalt irrelevant. Det er faktisk tvert i mot helt avgjørende. (Kommentarfelt Saksynt, 53, 2008).

Målet med studien er ikke å se om barn som voldtas av familiemedlemmer liker det, det er derimot å se i hvilken grad samtykkende sex mellom ung/voksen er skadelig. (Kommentarfelt Saksynt, 53, 2008).

Kelly et al. (2002) undersøkte forholdet mellom opprinnelige positive oppfatninger hos ofre av seksuelle overgrep som barn og psykososial fungering. De som rapporterte positive oppfatninger ble funnet å ha flere tilpasningsproblemer enn de som hadde negative oppfatninger av misbruket. King et al. (2002) viste at menn som hadde gått inn i «samtykkende» sex med en voksen før de var 16 år hadde hele 70% mer selvskading enn de uten overgrepshistorie.

Under innsamling av data fra Saksynt var det flere temaer som dukket opp som ikke nødvendigvis vil være relatert til nøytraliseringsteknikker.

Normalisering

Normalisering er en sosial prosess hvor ideer og handlinger kommer til å bli sett på som normale og naturlige i samfunnet. Teorien om normativ sosial adferd viser at fremstillinger og oppfatninger av holdninger som normative spiller en rolle for personer i å vedta de samme holdninger selv (Lapinski & Rimal, 2005; Rimal & Real, 2003). For eksempel, hvis individer gjentatte ganger leser at barn ikke tar skade av seksuelle overgrep fra voksne kan de komme til å tro at det representerer hva folk flest ser på som normalt. Stigmatiserte personer eller grupper benytter seg ofte av en normaliseringsstrategi som innebærer å vise at sitt sosiale stigma er like normalt som alle andres handlinger (Clair, Beatty, MacLean, 2005), og i Saksynt kan vi se flere eksempler på hvordan det å reagere seksuelt på barn normaliseres:

I motsetning til hva mange dessverre tror, så har det faktum at de aller fleste menn kan tenne på pubertale jenter under 16 år ikke noe som helst med pedofili å gjøre. (Saksynt, 1)

Det faktum at de aller fleste menn kan oppleve seksuell opphisselse av mindreårige jenter, er et faktum man ønsker å undertrykke og tabubelegge. (Saksynt, 8)

Den kraftige eksponeringen Saksynt har i norsk media medfører dette og må sees i forhold til kultivasjonsteorien som hevder at mediene bidrar til å konstruere vrangforestillinger om virkeligheten. Her kan det kultiveres et inntrykk av at mange voksne ser på på mindreårige som seksuelt attraktive og tilgjengelige:

Jeg har prøvd å jekke oss alle ned et par hakk ved å vise til dokumentasjon som viser at ca en tredjedel av alle menn reagerer seksuelt på en naken 5-åring. Det betyr ikke at jeg forsvare seksuelle handlinger med en 5-åring (absolutt ikke!), men at vi ikke skal være så nedsettende ovenfor passive pedofile bare for å forsvare oss mot vår frykt for våre egne seksuelle følelser. (Saksynt, 13)

Knapt lovlig

Saksynt har en betydelig mengde artikler som argumenterer for å tillate såkalt «pseudo pornografi» hvor personer over 18 år fremstilles som yngre:

I tillegg trenger ikke en gang den avbildede personen være under 18 år. Det er nok at personen ser ut til å være under 18 år for å klassifiseres som barneporno. En 23 år gammel modell, tynn med små pupper, musefletter, røde kinn, fregner og skoleuniform, er altså barneporno om bildet kan tolkes å være av en person under 18 år. Igjen må man da spørre seg: Hvor er offeret? (Saksynt, 2)

Men likevel, kan man ikke bare slutte å se på det? Nei, fordi dette er min seksualitet. Dette er en del av min frihet og min rett som individ. Jeg aksepterer ikke et lovverk utformet slik at jeg skal kunne settes i fare for å bli straffet for å dyrke en personlig preferanse som ikke bryter med de grenser som samfunnet har satt som hensikt for lovtæksten. (Saksynt, 91)

I følge Jensen (2010) har 20 til 22% av pornografi innhold som seksuelt glorifiserer ungdom. Paul og Linz (2008) undersøkte effekten av eksponering fra pornografi de definerte som "seksuelt eksplisitte skildringer av kvinner som ser ut til å være mindreårige» (s. 3). De fant at personer som så på den type pornografi var raskere til å gjenkjenne seksuelle ord når de ble vist bilder av unge jenter som var av nøytral karakter, noe som betyr det ble det opprettet en kognitiv kobling mellom barn og sex (Jensen, 2010). Teorien om normativ sosial atferd viser her at individer som gjentatte ganger ser skildringer av barn og ungdom i seksualiserte bilder, kan komme til å tro det representerer hva folk flest ser på som normalt, og at de derfor bør se mindreårige som seksuelle og potensielle sexpartnere (Jensen, 2010).

Semantisk manipulasjon

Saksynt har en større mengde stoff hvor det hevdes at barn sjelden tar skade av seksuelle overgrep fra en voksen, at de kan samtykke og ofte nyter det, men samtidig skriver bloggeren han er imot sex mellom barn og voksne. Dette står i samsvar med hva de fleste pro-pedofile nettsteder og organisasjoner gjør. For eksempel, NAMBLA er en interessegruppe for pedofile og på deres nettside står det de er imot overgrep mot barn, fokuset er altså «samtykke» fra barnets side. I dette eksemplet fra Saksynt skjer samtidig en begrepsmessig forandring hvor barn blir til unge:

Ingen steder i min blogg forsvarer jeg sex mellom voksne og barn. Jeg stiller spørsmål ved om det ALLTID er skadelig for barnet, og viser til dokumentasjon som viser at de aller fleste som har opplevd sex med voksne i ung alder ikke tar skade av det, men forsvarer likevel ikke at dette skjer. (Saksynt, 13)

Semantisk manipulasjon er omdefinering av ord som kan være tabu eller ha negative assosiasjoner, og det er en viktig teknikk for å forbedre selvbilde og ikke minst det offentlige bildet for pedofile, noe som medfører at manipulasjonen ofte er å se på deres nettsteder (Durkin & Bryant, 1999). Rind et al. (1998) anbefaler mindre fordømmende terminologi, som redefinering av «seksuelle overgrep mot barn» til

«barn-voksen seksuell relasjon» eller «villig møte med positive reaksjoner».

Her blir en studie ved navn «*Overview of the nature and extent of child sexual abuse in Europe*» beskrevet i Saksynt som «*unge som hadde sex med eldre*»:

En annen undersøkelse så på dette med seksuelle overgrep og unge som hadde sex med eldre i ulike europeiske land, og det er interessant å merke seg resultatet fra en dansk studie. (Saksynt, 118)

I dette eksemplet av nedvurdering av skadeomfang blir barnet igjen plutselig beskrevet som ung når det relateres til sex:

Ettersom så mange barn som opplever ung/voksen-sex i en trygg ramme opplever det som positivt, må man spørre seg hva som gjør at mange også opplever det negativt. Kan det være andre faktorer enn selve den seksuelle handling? F.eks. tvang, tillitsbrudd, vold etc? (Kommentarfelt Saksynt, 53, 2008).

Saksynt linker ofte til pro-pedofile nettsider og den senere tid har bloggens linker til en norsk aktivist side fått en liten tilføyning hvor det for eksempel kan stå: «*[NB: Jeg går IKKE god for pedofili-apologetismen på dette nettstedet! Jeg tar sterk avstand fra deres forsøk på å romantisere seksuelle forhold mellom voksne og unge barn.*» (Saksynt, 8). Nettsiden som Saksynt beskriver som om den «*romantiserer seksuelle forhold mellom voksne og unge barn*» har dette å si om hvordan pedofile skal forholde seg til «*unge barn*»: *Jo, det finnes pedofile som er tiltrukket de på fire også. Behovet for kroppskontakt kjenner ingen alder. Da gjelder det bare å ta ekstra hensyn og være ekstra forsiktig.*

Besittelse og legalisering av overgrepbilder

I klassisk logikk er kontradiksjonsprinsippet en teori som antas å være et grunnleggende prinsipp for å overhodet kunne utføre logisk tenkning, og Aristokrates ord om det var: «*Det mest bestemte av alle grunnleggende prinsipper er at motstridende påstander ikke er sanne samtidig.*»

Den største andelen av bloggpostene fra Saksynt starter med en rød boks hvor det forklares hva hensikten med de er og der finner man flere kontradiksjoner i forhold til resten av stoffet. I den røde boksen står det blant annet: «*For å gjøre det helt klart: Jeg har aldri tatt til orde for legalisering av barneporno. Langt ifra.*» I kommentarfeltet fremmes derimot det motsatte syn:

Den eneste logiske løsning er å legalisere besittelse av "beskuelse" av barneporno. I den ideelle verden bør det være forbudt, men det er så mange gråsoner

og problemer med å håndheve et totalforbud at vi skaper mange flere ofre enn vi redder. (Kommentarfelt Saksynt, 78, 2009)

Det står og i den røde boksen at personer som besitter overgrepbilder skal straffes for det, mens det flere steder i bloggpostene argumenteres for det motsatte syn. I dette eksemplet fordømmes samfunnets og statens holdning, og personer som ser på overgrepbilder blir normalisert til «vanlige borgere»:

Men ikke forby personlig bruk av barneporno. Det skaper bare lidelser og hjelper absolutt ingen. Tvert i mot bidrar det nesten garantert til at det blir vanskeligere å spore opp bakmenn og ta de som faktisk skader barna.

Når lovverket gjør mer skade enn godt, men opprettholdes kun fordi vi ønsker å vise en kollektiv fordømmelse av konseptet barneporno, så blir resultatet meningsløs overvåking, tankekontroll og en statsautorisert moralsk fundamentert hevnaksjon mot enkeltindivid som ikke har gjort skade på noe eller noen. Det er en barbarisk og ineffektiv krigføring mot vanlige borgere som vi snart må innse er tullete og farlig. (Saksynt, 60)

Her benytter Saksynt appell til høyere lojalitet i argumentasjonen for å tillate besittelse av overgrepbilder. Selv om det skulle føre til flere overgrep mot barn mener fortsatt Saksynt at overgrepbilder bør være tillatt, og den høyere lojaliteten det henvises til er frihet:

Dette er likevel litt ved siden av debatten, ettersom du nå snakker om "ekte barneporno", ikke materiale med "barn" over den seksuelle lavalder, eller fiktiv barneporno (tegnet/animert). Selv om denne type "barneporno" skulle føre til mer seksuelle overgrep, så sliter jeg likevel med å forby det, like lite som jeg vil forby Muhammedtegninger selv om det kan føre til flere terroristaksjoner. Vi må aldri ofre vår frihet for mer sikkerhet. (Kommentarfelt Saksynt, 85, 2009)

Andre eksempler på aktivisme for å tillate besittelse av overgrepbilder:

Jeg er for å forby produksjon av pornografisk materiale hvor barn under den seksuelle lavalder er involvert. Ja, kanskje til og med opp til 18 år. Jeg er også for å forby kommersiell distribusjon av slikt materiale. Men å besitte slike bilder eller videoer bør ikke være forbudt, fordi det er for mange gråsoner til at man konsekvent kan si at et slikt forbud i det store og hele er positivt for samfunnet. (Kommentarfelt Saksynt, 71, 2009)

Jeg er mot barneporno (altså seksuelle fremstillinger av seksuelt mindreårige), men det betyr ikke at jeg er for et forbud av barneporno. (Kommentarfelt Saksynt, 78, 2009)

Hvis det ikke kan dokumenteres en direkte sammenheng mellom ikke-kommersiell

"kikking", og økt produksjon av barneporno, så er forbudet mot å se slikt materiale utelukkende tankepoliti. (Kommentarfelt Saksynt, 78, 2009)

Det er samme holdning som vi har hatt mot narkotika i noen tiår, og se hvor det har ført oss. Man har ikke turt å endre på en åpenbart feilslått politikk fordi "alle er mot narkotika", og ethvert signal om f.eks. dekriminalisering er som å si at man er liberal til narkotika. Akkurat som du beskylder meg for vedr barneporno. Men sannheten er det motsatte. Erfaring fra andre land viser nettopp at dekriminalisering er et gode for rusmisbrukerne og et effektivt grep i kampen mot narkotika. Det samme gjelder i denne saken. Vi er nødt til å tørre å peke på keiserens nye klær og si at mannen faktisk er naken. At noen da vil beskyelde meg for å ha andre hensikter, får jeg leve med. De fleste som har satt seg inn i problemstillingen klarer å se gjennom disse fordommene. (Kommentarfelt Saksynt, 95, 2010)

Nedvurdering av omfang av overgrepbilder

Philip Jenkins' bok *Beyond Tolerance: Child Pornography on the Internet* (2001) beskriver hvordan en analytiker av moralsk panikk kan være farget av sin egen moral. Jenkins som står bak flere bøker om moralsk panikk så for seg å skrive en bok om forskjellige internett relaterte moralske panikker og i den forbindelse skulle han avkrefte omfanget av overgrepbilder av barn på nett, men hans undersøkelser ledet han til det motsatte synspunkt:

I initially believed that [child pornography] was rare on the Web. I was wrong. It is a substantial presence, and much of the material out there is worse than most of us can imagine . . . Having spent a decade arguing that various social menaces were vastly overblown . . . I now found myself in the disconcerting position of seeking to raise public concern about a quite authentic problem that has been neglected. (Jenkins, 2001, s. 8–9).

Omfang av overgrepbilder på nett er enormt og i kraftig økning, men i Saksynt er det en stadig nedvurdering av problemet:

Konklusjonen må være at i motsetning til hva media og myndigheter vil ha oss til å tro, så er materiale med seksuelt misbruk av barn på internett nesten ikkeeksisterende. Jeg skal ikke spekulere for mye i hvorfor vi hjernevaskes til å tro at dette er et så gigantisk problem når det faktisk ikke er det, men to nærliggende tanker er at myndighetene ønsker aksept hos befolkningen til å drive overvåking av folks nettaktiviteter (i kampen mot såkalt «terror» og «barneporno»), samt at organisasjoner som IWF må forsvare sin eksistens. (Saksynt, 3)

Leser man rapporter som kritiske journalister, jurister og forskere har gjort omkring barneporno de siste 10-15 år, så er alle enige i at barneporno er et ekstremt oppblåst

fenomen. Reell barneporno, slik de fleste ser for seg dette, er tilnærmet ikke-eksisterende. Det meste av det som finnes er erotiske bilder produsert på 60-70-tallet, før dette ble ulovlig. Av nyere materiale er det svært lite som kan klassifiseres som porno i det hele tatt. Det aller, aller meste dreier seg om bilder av naturister, unge modeller, kunst osv, eller materiale tenåringer har produsert av seg selv. (Saksynt, 5)

Offisielle tall viser altså at kanskje rundt 50-60 barn avbildes til såkalt barneporno hvert år. Mange av disse er ikke en gang involvert i seksuelle handlinger, men fremstilles i en seksualisert form som likevel faller inn under definisjonen av barneporno. (Saksynt, 95)

Det finnes ingen offisielle tall som bekrefter et slikt syn som Saksynt her hevder. Taylor og Quayle (2003) er en av mange referanser til forskning som viser overgrepssbilder eksploderer i omfang, barna blir yngre i bildene og overgrepene blir mer brutale og sadistiske.

Bøker og deling av pro-pedofile nettsteder

I Saksynt er bruken av pro-pedofile nettsteder som dokumentasjon normalisert (1, 8, 30, 36, 46, 46), og i kommentarfeltet blir den type nettsteder ofte delt mellom brukerne. Det benyttes utenlandske pro-pedofile nettsider som *IPCE (International Paedophile and Child Emancipation)*, *Male Homosexual Attraction to Minors Information Center* og en norsk pro-pedofil nettside som bruken av forklares på denne måten:

Når det er sagt - hva er problemet med å referere til Pedofili.Info? Den websiden er skrevet av pedofile av begge kjønn ja, men det å være pedofil er ikke straffbart. Jeg synes i aller høyeste grad vi skal lytte til hva mennesker i en situasjon vi neppe kan helt forstå faktisk mener om et komplekst tema hvor det neppe finnes noen kategorisk sannhet. Våger vi ikke å lytte til disse stemmene vil vi aldri kunne gjøre valg på et helhetlig grunnlag. (Kommentarfelt Saksynt, 1, 2011)

Det finnes en stor mengde bok anbefalinger i Saksynt som *Harmful to Minors* av Judith Levine, *The Trauma Myth* av Susan Clancy og *Could they all have been Wrong*, av David R Riegel. Dette er bøker som alle støtter påstanden om at overgrep som regel ikke skader barnet, og O'Halloran og Quayle (2010) viser til Levines bok som eksempel på det. Her er litt fra Saksynt om Clancys bok hvor det igjen er en forflytting av skadegrunnlag fra overgriper over til samfunnet, og ikke minst offeret som skader seg selv ved å skamme seg over å ha likt overgrepet:

Boken "The trauma myth" av psykologen Susan Clancy tar opp dette tema. Anbefales! Hun bekrefter i stor grad det inntrykk jeg har om at mange ikke opplever

overgrep som traumatiserende når de skjer, fordi de ikke forstår hva som skjer, og ikke har noen grunn til å se på det som negativt ut fra sitt begrepsapparat. (De færreste overgrep er jo voldelige eller smertefulle. Stort sett er det myk gnukking, kos etc.) Det er først når de blir eldre og forstår hva som har skjedd, så oppleves det negativt av flere grunner. Det kan være at de oppdager at deres tillit ble utnyttet, at noe de trodde var for dem egentlig var for å tilfredsstille den voksne, at samfunnet fordømmer dette, eller at de skammer seg over å ikke ha opplevd det så negativt som er forventet av dem. (Er jeg pervers, jeg likte det jo egentlig?) (Kommentarfelt Saksynt, 8, 2012)

Saksynt har gjort det lett for leseren å finne de anbefalte bøkene ved å lage en bokhylle som er å finne i bloggmenyen, og der er Riegels bok *Could they all have been Wrong*. Den er utgitt på SafeHaven Foundation press, et forlag som har målsetning om publisere «*positive books on the subject of consensual boyhood relationships with older males*». Riegels bøker har blitt fjernet av Amazon etter forbrukerpress på grunn av pro-pedofili aktivismen de inneholder. Her noen utdrag av boken som Saksynt anbefaler til sine lesere (Kommentarfelt Saksynt, 45, 2008):

The continuum model of intergenerational sexual contact ... must allow for all kinds of children, including informed, consenting, and initiating participants. Such a balanced typology supercedes the unscientific belief that all children who consent and initiate do so because they are powerless (s, 30)

Noncondemnatory terms are recommended... Intergenerational Sexuality.... Sexual Experience....Participant (s, 30)

Pedophilia ... is very close to being a normal complement of our sexual drives. Nearly every one of us at some time or another is bound to discover in himself a pedophilic trend, which normally is subdued (s, 45)

The use of the child as "sexual plaything" is demonstrably present in several primitive cultures, but we would be merely deceiving ourselves if we indulged in the supercilious belief that we have completely outgrown these «savage» ways of life. (s, 46)

The sexual relationship between the child and the adult in these cases did not appear to depend solely on the adult. The child was either a passive or active partner in sex relations with the adult, and in some instances seemed to be the initiator or seducer. Nearly all of the children had conspicuously charming and attractive personalities. (s, 76).

There can be no doubt that the overwhelming number of incidents that have come to my notice both in this study and in recent counseling involve children as «participating victims,» (s, 83).

Konklusjon – avsluttende kommentar

Denne innholdsanalysen viser kun til eksempler og ikke hele omfanget av nøytraliseringsteknikker og de andre temaer som ble funnet. Det vil av plassmessige hensyn ikke vil være mulig å ta med alt slikt innhold som finnes i bloggpostene som er undersøkt.

Jeg har ingen formell utdanning innen fagfelt som er relevant for temaer som er omtalt, men har etter beste evne forsøkt å analysere innholdet ved bruk av nøytral forskningslitteratur. Undersøkelsen har av hensyn til mengde og struktur utelatt mange andre temaer som berører overgrep mot barn som blir tatt opp i Saksynts bloggposter. Det er blant annet «grooming», nettvett for barn og tegnet eller animerte overgrepssbilder.

Den største delen av nøytraliseringsteknikker som er benyttet i Saksynt er fordømmelse av fordømmeren. Da jeg tidligere har kommet med kritikk av Saksynts bloggposter har det medført det er flere steder i bloggen hvor jeg er kritisert, og jeg har av hensyn til nøytralitet unnlatt å vise til det i denne sammenheng. Jeg har av samme grunn unnlatt å vise til stoff hvor venner av meg som og er kritisk til Saksynts bloggposter blir fordømt.

De fleste av de 118 bloggpostene som er gjennomgått starter med en rød boks hvor bloggens forfatter redegjør for hva han har forsøkt å formidle gjennom disse artiklene. Han skriver der at de ikke nødvendigvis er representative for hvordan han ville formulert seg i dag, og ber leseren søke til nyere bloggposter for mer oppdaterte tanker og meninger.

Benektelse av skade er konsistent gjennom tiden Saksynt har skrevet om tema. Bloggpost 112 fra 2013 argumenterer ut fra Clanceys bok som hevder at 95% av barn kun blir litt forvirret og fort glemmer de har blitt seksuelt misbrukt, og i den siste bloggposten som er med i utvalget (118, 2014) linkes det til en tidligere bloggpost hvor det står:

En av de få store, gode studier som er gjort på området (Rind et al)_viste at de negative konsekvensene ved seksuelle overgrep mot barn var relativt små.

Appell til høyere lojalitet er konsistent, noe vi kan se i kommentarfeltet på den siste bloggposten. Svaret fra Saksynt er til en person som sier han ikke kan skjønne at en voksen kan ha et ønske om å være sammen med noen på 13 år:

Skulle man følge din type argumentasjon måtte vi vel forby homofili igjen, for mange føler at det er skikkelig unormalt. (118, 2014).

Fordømmelse av fordømmeren er konsistent:

I det store og hele tyder alt på at du vrangleser det jeg skriver. Det kan jeg si med trygghet både fordi det jeg skriver er på linje med hva psykologer og fagpersoner skriver, og fordi jeg har fått så pass mange profesjonelle til å lese mine tekster og fått verifisert at de ikke kan tolkes som "pro-pedofile". Når du likevel gjør det, tyder det på at du leser med en eller annen agenda, en agenda som skremmer meg, fordi du maner til et hat og en heksejakt jeg håper du forstår er potensielt livsfarlig. (Kommentarfelt Saksynt, 51, 2014)

Benektelse av ansvar er konsistent, her fra stoff Saksynt linker til i 2013:

«Barna vet ikke hva som skjer, og ofte så nyter de det. De kommer ikke til å gjøre motstand.» (Saksynt, 112)

Det finnes så godt som ingen dokumentasjon som viser effekt av å behandle pedofile overgripere, men kognitiv terapi er ofte forsøkt benyttet. Målet for behandlingen er tanker hos den pedofile som fremmer avvikende aktiviteter/overgrep. Det er tanker som tillater pedofile å benekte, minimere og rasjonalisere sin oppførsel. Durkin (1997) peker på at eksponering til nettsteder med rasjonalisering av overgrep vil være skadelig for kognitiv behandling - en terapi som opererer på antagelsen om at kognisjoner forårsaker atferd (Jenkins-Hall, 1989).

I D'Ovidio et al. (2009) konkluderte de med at nettstedene som ble undersøkt eksponerte leserne til en stor andel rasjonaliseringer for overgrep, og at en gjentatt eksponering til nettstedene kan føre til en normativ referanse hvor brukeren får fler beskrivelser som er gunstige for overgrep enn beskrivelse som er ugunstige. Det gjelder og Saksynt, hvor de samme rasjonaliseringer er benyttet gjennom en stor andel bloggposter. Saksynt er en av Norges mest profilerte blogger, og den kraftige bruken av den innen media normaliserer rasjonaliseringen for pedofile, og aktivisme for pedofili blir allminneliggjort for oss alle.

Og sex må ikke omhandle samleie, det er et veldig snevert syn på sex. Det synes jeg også er et problem i disse diskusjonene, fordi man så fort tenker at sex er å "knuller" et lite barn. Jeg tenker mer på det som en bredt spekter av kjærtegn som gitt riktig kontekst ikke må oppleves negativt av barnet. (Kommentarfelt, Saksynt 1, 2013)

Det finnes en del forskning som ser på hvordan personer som har blitt utsatt for uønskede livserfaringer har kommet ut av de med positive utfall. McMillen et al. (1995) er en studie som så på positive utfall hos 154 kvinner som ble utsatt for seksuelle overgrep som barn. De falt inn i 4 hovedkategorier som ca. 50% opplevde: Kvinnene ble fokusert på å beskytte barn mot overgrep, økt egenbeskyttelse, økt kunnskap om seksuelle overgrep og en sterkere personlighet som følge av hva de har kommet seg gjennom. Dette er de få positive utkom overgrep mot barn kan ha. Å hevde barn sjelden tar skade av seksuelle overgrep er et ekstremt avvikende synspunkt som i den offentlige formidling kan føre til flere overgrep - i likhet med annen pro-pedofili.

Litteraturliste

Abel GG, Harlow N. (2001). The Abel and Harlow child molestation prevention study. Excerpted from *The Stop Child Molestation Book*. Philadelphia, Pa: Xlibris.

Akers, R. (1998). *Social learning and social structure: A general theory of crime and deviance*. Boston, MA: Northeastern University Press.

American Psychiatric Association. (2000). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. Revised 4th ed.* Washington, DC: American Psychiatric Association.

Anderson SC, Bach CM, Griffith S. (1981). Psychosocial sequelae in intrafamilial victims of sexual assault and abuse. Amsterdam, Netherlands: Third international conference on child abuse and neglect.

Beckett, R. (1994). *Sexual Offending Against Children: Assessment and Treatment of Male Abusers*. Psychology Press.

Boney-McCoy, S., & Finkelhor, D. (1995). Psychosocial sequelae of violent victimization in a national youth sample. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 63, 726-736.

Briere, J. N., & Elliott, D. M., (1994) The Future of Children
Vol. 4, No. 2, *Sexual Abuse of Children*, pp. 54-69.

Briere, J., & Elliott, D. M., (2003). Prevalence and psychological sequelae of self-reported childhood physical and sexual abuse in a general population sample of men and women. *Child Abuse & Neglect*, 27, 1205-22.

Brown, J., Cohen, P., Johnson, J. G., & Smailes, E. M. (1999). Childhood abuse and neglect: Specificity of effects on adolescent and young adult depression and suicidality. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 38 (12), 1490-6.

Browne, A., & Finkelhor, D. (1986a). Impact of child sexual abuse: A review of the research. *Psychological Bulletin*, 99, 66-77.

Clair, J. A., Beatty, J. E., & MacLean, T. L. (2005). Out of sight but not out of mind: Managing invisible social identities in the workplace. *Academy of Management Review*, 30, 78-95.

Dallam, SJ (2001). Science or Propaganda? An Examination of Rind, Tromovitch and Bauserman. *Journal of Child Sexual Abuse*. 109–134.

D'Ovidio., Rob, Tyson Mitman., Imaani Jamillah El-Burki, and Wesley Shumar. (2009) "Adult-Child Sex Advocacy Websites as Social Learning Environments: A Content Analysis". *International Journal of Cyber Criminology*. 3, (1), 421-440.

De Young, M. (1988). The indignant page: Techniques of neutralization in the publications of pedophile organizations. *Child Abuse and Neglect*, 12, 583-591.

De Young, M. (1989). The World According to NAMBLA: Accounting for Deviance. *Journal of Sociology & Social Welfare* 16 (1): 111–26.

Dinwiddie, S., Heath, A. C., Dunne, M. P., Bucholz, K. K., Madden, P. A., Slutske, W. S., Bierut, L. J., Statham, D. B., & Martin, N. G. (2000). Early sexual abuse and lifetime psychopathology: A co-twin-control study. *Psychological Medicine*, 30, 41-52.

Durkin, K. F. (1997). Misuse of the Internet by pedophiles: implications for law enforcement and probation practice.. Vol. 61, *Federal Probation*, pp 14-18.

Durkin, K. F. & Bryant, C. D. (1999). Propagandizing pederasty: A thematic analysis of the on-line exculpatory accounts of unrepentant pedophiles. *Deviant Behavior*, 20, 103-127.

Erickson, J. A. (2000). Sexual liberation's last frontier. *Society*, 4, 21-15.

Fergusson, D. M., Horwood, L. J., & Lynskey, M. T. (1996). Childhood sexual abuse and psychiatric disorder in young adulthood: II. Psychiatric outcomes of childhood sexual abuse. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 34, 1365-1374.

Fleming, J., Mullen, P. E., Sibthorpe, B., & Bammer, G. (1999). The long-term impact of childhood sexual abuse in Australian women. *Child Abuse and Neglect*, 23, 145-159.

Goodman GS, Taub EP, Jones DPH, et al. (1992). Testifying in Criminal Court: Emotional Effects on Child Sexual Assault Victims. *Society for Research in Child Development*; 57(5).

Hall RCW, Hall RCW (2007). A Profile of Pedophilia: Definition, Characteristics of Offenders, Recidivism, Treatment Outcomes, and Forensic Issues.: *Mayo Clinic Proceedings*, 82(4):457-471.

Halvorsen, J. S. (2003). Hvor skadelig er seksuelt misbruk for et barn? *Tidsskrift for Den Norske Lægeforening*. 123:1086 – 9.

Hamlin, J. E. (1988). The misplaced role of rational choice in neutralization theory. *Criminology*, 26, 425–438.

Jenkins, P. (2001). *Beyond tolerance: Child pornography on the Internet*. New York, NY: New York University Press.

Jenkins-Hall, K.D. (1989). Cognitive restructuring. In D.R. Laws (Ed.), *Relapse prevention with sex offenders* (pp. 207-215). New York: The Guilford Press.

Jensen, R. E. (2010). A content analysis of youth sexualized language and imagery in adult film packaging, 1995-2007. *Journal of Children and Media*, 4, 371-386.

Jumper, S. A. (1995). A meta-analysis of the relationship of child sexual abuse to adult psychological adjustment. *Child Abuse & Neglect*, 19, 715-728.

Kelly, R. J., Wood, J. J., Gonzalez, L. S., MacDonald, V., & Waterman, J. (2002). Effects of mother-son incest and positive perceptions of sexual abuse experiences on the psychosocial adjustment of clinic-referred men. *Child Abuse and Neglect*, 26 (4), 425-41.

King, M., Coxell, A., & Mezey, G. (2002). Sexual molestation of males: Associations with psychological disturbance. *British Journal of Psychiatry*, 181, 153-157.

Kuyken, W. (1995). The Psychological Sequelae of childhood sexual abuse: A review of the literature and implications for treatment. *Clinical Psychology and*

Psychotherapy, 2(2), 108-121.

Nettavisen, (2014). <http://www.nettavisen.no/nyheter/3745486.html>

Lapinski, M. K. and Rimal, R. N. (2005), An Explication of Social Norms. *Communication Theory*, 15: 127–147.

Mannarino, A.P., & Cohen, J.A., Smith, J.A., & Moore-Motily, S. (1991). Six- and twelve-month follow-up of sexually abused girls. *Journal of Interpersonal Violence*, 6, 494-511.

McMillen, C., Zuravin, S., & Rideout, G. (1995). Perceived benefits from child sexual abuse. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, Vol 63(6), Dec 1995, 1037-1043.

Mullen, P. E., Martin, J. L., Anderson, J. C., Romans, S. E., & Herbison, G. P. (1993). Childhood sexual abuse and mental health in adult life. *British Journal of Psychiatry*, 163, 721-732.

Nelson, E. C., Heath, A. C., Madden, P. A., Cooper, M. L., et al. (2002). Association between self-reported childhood sexual abuse and adverse psychosocial outcomes: Results from a twin study. *Archives of General Psychiatry*, 59 (2), 139-45.

Neumann, D. A., Houskamp, B. M., Pollock, V. E., & Briere, J. (1996). The long-term sequelae of childhood sexual abuse in women: A meta-analytic review. *Child Maltreatment*, 1, 6-16.

O'Halloran, E. and Quayle, E. (2010). A Content Analysis of a "Boy Love" Support Forum: Revisiting Durkin & Bryant. *Journal of Sexual Aggression*.16, 71-85.

Ondersma, S. J., Chaffin, M., Berliner, L., Cordon, I., Goodman, G. S., & Barnett, D. (2001). Sex with children is abuse: Comment on Rind, Tromovitch and Bauserman (1998). *Psychological Bulletin*, 127(6), 707-714.

Paolucci, E. O, Genuis, M. L., & Violato C. (2001). A meta-analysis of the published research on the effects of child sexual abuse. *Journal of Psychology*, 135 (1), 17-36.

Parliament of Canada. (2011). Standing Committee on Justice and Human Rights Number 048.

Paul, B & Linz, D. (2008.) The effects of exposure to virtual child pornography on viewer cognitions and attitudes toward deviant sexual behavior *Communication Research*, 35(1): 3-38.

Quas, J. A., Goodman, G. S., Ghetti, S., Alexander, K. W., Edelstein, R. S.,

- Redlich, A. D., et al., (2005). Childhood Sexual Assault Victims: Long-Term Outcomes After Testifying in Criminal Court. *Monographs of the Society for Research in Child Development* Vol. 70, No. 2.
- Riegel, D. (1999). *Could they all have been Wrong*, Philadelphia PA : SafeHaven Foundation Press.
- Riegel, D. (2000). *Understanding loved boys and boy lovers*. Philadelphia PA: SafeHaven Foundation Press.
- Rimal, R. N., & Real, K. (2003). Understanding the influence of perceived norms on behaviors. *Communication Theory*, 13, 184–203.
- Rind, B; Tromovitch P. Bauserman R (1998). A meta-analytic examination of assumed properties of child sexual abuse using college samples. *Psychological Bulletin*, 124, 22-53.
- Rind, B., Bauserman, R., & Tromovitch, P. (1999). Interpretation of research on sexual abuse of boys. *Journal of the American Medical Association*, 281, 2185.
- Saunders, B.E., Kilpatrick, D.G., Hansen, R.F., Resnick, H.S., & Walker, M.E. (1999). Prevalence, case characteristics, and long-term psychological correlates of child rape among women: A national survey. *Child Maltreatment*, 4, 187-200.
- Scott, M.B., & Lyman. S.M. (1968). *American Sociological Review*, Vol. 33, No. 1, pp. 46-62. 2.
- Spiegel, D. (2000). The price of abusing children and numbers. *Sexuality and Culture*, 4, 63-66.
- Sutherland, E. H. (1947/1974). *Criminology*, 4th edition. Philadelphia, PA: J.B. Lippincott.
- Sykes, G. M., & Matza, D. (1957). Techniques of neutralization: A theory of delinquency. *American Sociological Review*, 22: 664-670.
- Taylor, M., & Quayle, E. (2003). *Child pornography: An Internet crime*. New York, NY: Brunner-Routledge.
- Tice, P. P., Whittenburg, J. A., Baker, G. L., & Lemmey, D. E. (2002). The real controversy about child sexual abuse research: Contradictory findings and critical issues not addressed by Rind, Tromovitch, and Bauserman in their 1998 outcomes meta-analysis. *Journal of Child Sexual Abuse*, 9 (3/4), 157-182.
- Tufts' New England Medical Center, Division of Child Psychiatry, (1984). "*Sexually*

Exploited Children: Service and Research Project," Final Report (Washington, DC: U.S. Department of Justice).

Widom, C.S. (1999). Posttraumatic stress disorder in abused and neglected children grown up. *American Journal of Orthopsychiatry*, 56, 1223-1229.

Whittenburg, J. A., Tice, P. P., Baker, G. L., & Lemmey, D. E. (2002). A Critical Appraisal of the 1998 meta-analytic review of child sexual abuse outcomes reported by Rind, Tromovitch, and Bauserman. *Journal of Child Sexual Abuse*, 9(3/4), 135-155.

Referanser - Saksynt

1. [09.07.2006] En pedofil jævel?
2. [09.07.2006] Om barneporno og tankekontroll
3. [20.07.2006] Ny nettrekord for barneporno?
4. [22.12.2006] Kripos ser deg!
5. [26.12.2006] IWF overdriver igjen
6. [26.12.2006] Statistikken taler mot nytt lovforslag
7. [26.12.2006] Ny absurd lov
8. [04.02.2007] Tanker om barneporno
9. [04.02.2007] NoAbuse.no – statistikk til besvær
10. [07.02.2007] Typisk debatt om pedofili
11. [10.02.2007] Predator Panic
12. [09.07.2007] Tvilsom journalistikk
13. [08.07.2007] Debatt om min blogg
14. [24.03.2007] Dommer kritiserer COPA
15. [25.03.2007] Grov barneporno
16. [14.07.2007] Ny undersøkelse om barns sikkerhet på nettet
17. [15.07.2007] Internettovergrep – en myte?
18. [21.07.2007] Kripos frykter flere overgrep på nett
19. [09.05.2007] Drapsmann for Taliban
20. [14.07.2007] Debbie Nathan tenker høyt om barneporno
21. [25.10.2007] Vil sjekke PC og telefon til pedomistenkte
22. [12.11.2007] Barneporno-tabbe i media?
23. [13.11.2007] Ny studie avviser sammenheng mellom tidlig seksualdebut og ungdomskriminalitet
24. [16.11.2007] 14-åring sa nei til sexerstatning
25. [16.11.2007] Dyresex blir forbudt i Norge
26. [25.11.2007] Menns seksuelle hykleri?
27. [21.12.2007] Og nå over til...
28. [01.01.2008] Obligatorisk nett-sensur i Australia

- 29.[12.01.2008] Hysteri om Lommemannen
- 30.[14.01.2008] Lommemannen, Staff og samfunnets umodenhet
- 31.[14.01.2008] Stopp SMS-aksjon mot Staff
- 32.[26.01.2008] En av de verste sexforbryterne i England?
33. [31.01.2008] Paedogeddon
- 34.[18.03.2008] Studier viser at frykten for internettovergrep er grunnløs
- 35.[23.03.2008] Er en som besitter barneporno nødvendigvis pedofil
- 36.[07.04.2008] Bortført av pedofil?
- 37.[20.04.2008] Dupre – barneporno
- 38.[22.04.2008] TV2 voldtar statistikken
- 39.[28.04.2008] Er Tjomlid pedofil?
- 40.[01.05.2008] Kripos' nye dilemma: Ekte eller falsk barneporno?
- 41.[05.05.2008] Staff – en stor humanist!
- 42.[18.06.2008] Radosh om barneporno
- 43.[19.06.2008] Teen girl pleads guilty to child porn charges
- 44.[24.06.2008] Småbarn tvunget til sex foran hundre voksne
- 45.[29.06.2008] Svenske straffes for oppkonstruert overgrep
- 46.[17.07.2008] Verdens beste pappa pedofil?
- 47.[09.08.2008] Hvorfor den seksuelle lavalder bør senkes
- 48.[11.08.2008] Doug Stanhope om barneporno og pedofili
- 49.[12.08.2008] Idiotisk rød chatte-knapp varsler politiet
- 50.[03.09.2008] Storberget med mer barneporno-svada
- 51.[04.09.2008] Patrick Kelly – Uskyldig dømt?
- 52.[05.09.2008] Den Røde Knappen
- 53.[09.09.2008] Vi elsker å hate Krzysztof og Fritzl
- 54.[18.09.2008] Nakenprat offer for diffust lovverk
- 55.[18.09.2008] Barneporno og overgrep
- 56.[23.09.2008] Tatt for hva?
- 57.[27.09.2008] Sex-psykolog advarer foreldrene
- 58.[18.10.2008] Muslimske terrorister knyttes til barneporno
- 59.[22.10.2008] Melkepupp er barneporno
- 60.[29.10.2008] Når lovverket rammer feil
- 61.[12.11.2008] Heller død enn seksuelt tilfredsstilt
- 62.[20.11.2008] Aschberg sikter på pedofile – men bommer stygt
- 63.[28.11.2008] Verden går av hengslene
- 64.[07.12.2008] Virgin Killer
- 65.[08.12.2008] Simpsons barneporno
- 66.[15.12.2008] Også DU kan være pedofil!
- 67.[15.12.2008] Hvileløs jakt etter det riktige straffenivået
- 68.[20.12.2008] Hvorfor lyver Kripos og Telenor?
- 69.[19.12.2008] Sexpress mot unge på nettet
- 70.[27.12.2008] Tullete nettvettregler for barn
- 71.[02.01.2009] Justismord overfor barnepornosiktet skienmann
- 72.[25.01.2009] Religionstime med barneporno
- 73.[01.02.2009] Et selvportrett hos deg, barneporno hos meg

- 74.[07.02.2009] Internettovergrep er kun statistisk støy
- 75.[08.02.2009] Når ungdommelig kåthet blir seksuelle overgrep
- 76.[20.02.2009] Når ungdommers kjærighet blir kriminalisert
- 77.[23.02.2009] Dømt for barneporno – aktørene var voksne
- 78.[27.03.2009] Tok nakenbilder av seg selv – siktet for barneporno
- 79.[27.04.2009] Pedophilia and sexuality
- 80.[07.05.2009] Enda en absurd konsekvens av en absurd definisjon av barneporno
- 81.[14.05.2009] Heller vold enn sex?
- 82.[01.05.2009] Mer vås fra Kripos om Den Røde Knappen
- 83.[19.05.2009] Crazy Myka Fox – Social Tip #78 – SEXUAL MOLESTATION
- 84.[14.06.2009] Ulovlig jakt på enhjørninger
- 85.[19.06.2009] Medietilsynet pisser på overgrepsofre
- 86.[21.06.2009] Barneporno eldes som en god rødvin
- 87.[30.06.2009] Judith Levine – Kids, Sex & the State
- 88.[10.07.2009] Den Røde Knappen – fortsatt uten målbar effekt
- 89.[25.07.2009] Hvorfor Megan’s Law ikke er noen god ide
- 90.[01.08.2009] Frivillig sex er ikke voldtekt
- 91.[12.09.2009] Problemet med å ha en A-cup-fetish
- 92.[13.09.2009] Uheldig tosk
- 93.[18.09.2009] Vås om barneporno og pedofile fra FN
- 94.[03.04.2010] Sveriges voldtektstall under lupen – ikke så ille likevel?
- 95.[10.04.2010] Håpløst EU-utspill om seksuelt misbruk av barn
- 96.[15.04.2010] Barneporno er ikke hva det en gang var
- 97.[21.04.2010] Den Røde Knappens effekt betydelig overdrevet
- 98.[21.05.2010] Eittersøkt pedofil knyttes til døde barn -ish
- 99.[29.05.2010] Pedofili-sjøppel fra Dagbladet og VG
- 100.[29.06.2010] Sexjakt på Internett
- 101.[30.09.2010] Bare 1,7% av domener på skandinaviske sensurlister inneholder barneporno
- 102.[26.02.2011] Penn & Teller’s Bullshit – Teen Sex
- 103.[25.03.2011] Noen tanker om ansvarliggjøring og seksuell lavalder
- 104.[03.05.2011] Når voksne kvinner blir barn
- 105.[03.06.2011] Fører nettporno til flere overgrep?
- 106.[23.06.2011] Jeg vil ha min apesex i fred!
- 107.[18.05.2012] Seksuelle overgrep mot en blyantstrek
- 108.[15.06.2012] Svenske frikjent for «manga-barneporno»
- 109.[18.10.2012] Vitenskapsblogger advarer nå foreldre...
- 110.[09.12.2012] Løgner i alternativland
- 111.[16.01.2013] Vanskelig nyansering rundt pedofili
- 112.[09.10.2013] Sitat-manipulering om voldtekt
- 113.[05.01.2014] En historie om sitatfusk og løgner – del 1
- 114.[05.01.2014] En historie om sitatfusk og løgner – del
- 115[08.01.2014] Plassering av skap
- 116.[11.01.2014] Both sides
- 117.[15.01.2014]Noen ord om hva ytringsfrihet ikke er

118.[27.05.2014] Noen tanker om seksuell lavalder